

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Homenatge als immolats per la llibertat de Catalunya

Palau del Parlament, 14 d'abril de 2011

Senyor Pere Fortuny, president de l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat de Catalunya; membres de la junta de govern; membres de la mesa del Parlament; diputades i diputats; familiars dels homenatjats; senyores i senyors; amics i amigues, em plau pronunciar aquestes breus paraules davant de tots vostès en un acte com el que ens convoca aquesta tarda, un acte que volem solemne, emotiu, de dignitat, però també de record i d'afirmació democràtica. I em plau pronunciar-les al costat de les persones perseguides pel franquisme i de les seves famílies, representades avui aquí per l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat de Catalunya.

Aquest acte coincideix enguany amb el vuitantè aniversari de la proclamació de la república. Aquests darrers dies han aparegut diversos retrats biogràfics en alguns mitjans de comunicació, perfils biogràfics d'il·lustres catalans que confluïren el 1931 pels valors cívics lligats a l'ideal republicà. En aquest acte, enmig de persones perseguides pel franquisme i dels seus familiars, podem evocar les figures i les obres del president màrtir Lluís Companys, de Manuel Carrasco i Formiguera, executat a Burgos el 1938, o de Pompeu Fabra, de Josep Trueta, de Pere Coromines o de Pau Casals, entre molts i molts altres que van experimentar el cruel exili.

Vull aprofitar el dia d'avui per evocar també l'“exili violeta” –tal com l'ha qualificat Marta Pessarrodona, flamant premi nacional de cultura en literatura– de dones intel·lectuals i artistes com Anna Murià, Mercè Rodoreda o Lola Anglada, que van experimentar també l'exili.

Però també, un dia com el d'avui, cal recordar la vida i la feina de molts altres catalans i catalanes –amb noms i cognoms, amb els seus projectes vitals, amb les seves esperances i amb els seus neguits– que van sofrir en les seves carns la petjada de la repressió franquista, que prou sabeu que va significar execucions, internaments, exili, depuracions acadèmiques, represàlies en l'àmbit social i professional o

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

negació de les llibertats i dels drets culturals. A tots ells, i a les seves famílies, dediquem l'homenatge d'avui.

Permetin-me també que avui, dia de record i d'afirmació, expressem el nostre rebuig explícit, unànim i rotund a tot el que sigui negació de la democràcia i de la vida, i que alhora refermem el nostre compromís amb tot el que signifiqui o comporti concòrdia, construcció, diàleg i entesa.

Abans hem parlat amb el senyor Pere Fortuny. Jo pensava que era el cinquè any que aquest acte se celebrava al Parlament, i no és així, perquè els primers vuit anys de democràcia també s'hi va celebrar. Després es va deixar de fer, i ara fa cinc anys es va reprendre. Entenc que no hi ha lloc millor per fer aquest acte que el Palau del Parlament de Catalunya, perquè aquest Parlament, per vocació i per mandat estatutari, representa el poble de Catalunya, un poble de pau i per la pau, ric en la seva diversitat, que vol conviure i que no vol, en definitiva, revivre aquelles pàgines tan agres del nostre passat col·lectiu.

A la Catalunya del segle XXI, que aspira a créixer en llibertat i en harmonia, no tenen sentit ni el revisionisme històric ni la temptació de quedar-nos ancorats en l'odi, però tampoc ens convé l'amnèsia sobre el nostre passat recent. Hem de preservar la memòria de la nostra nació i mantenir-ne viu el record.

Per això, és adient recordar i honorar cada any els immolats per la llibertat de Catalunya. També per això considero que el millor homenatge que podem fer a tots els qui van morir defensant Catalunya i les llibertats és, tal com s'afirma al nostre himne nacional, fer caure espigues d'or, d'una manera perseverant i militant, d'una manera compromesa i pacífica, per tal d'assolir noves fites de progrés social i nacional per a Catalunya!

Moltes gràcies.